

LO-leder Roar Flåthen varsler at organisasjonen vil vise moderasjon ved lønnsoppgjøret til våren... Dette er selvsagt svært viktige signaler fra landets største arbeidstakerorganisasjon, og bekrefter inntrykket av en ansvarlig fagbevegelse som tar medansvar for utviklingen... Samtidig oppfordres næringslivslederne av NHO-president Finn Bergesen jr. til å vise nøkternhet for sitt eget vedkommende. Det burde være selvsagt, men vi skal se det før vi tror det.

Eidsvoll Ullensaker Blad

Vi treng ikkje høyreapparat for å høyre at det går eit rop gjennom verden etter ein som kan hjelpe, – etter ein som kan rette opp igjen det som har komme ut av lage, – etter ein som kan gjere noko med uroen rundt oss, og kanskje aller mest uroen i oss. Verda og vi som bur der treng verkeleg ein frelser i dagar som desse.

Kjell Bertel Nyland, generalsekretær i Sjømannskirke – norskkirke i utlandet, i B&H

KIRKEBAKKEN

Det er ikke noe mål å bli så veldig kjent. Jernbaneløst kommer mest i fokus når noe går galt.

Elisabeth Enger, som 1. august begynte som ny direktør for Jernbaneløst, til Hamar Arbeiderblad

Mens vi i Norge diskuterer hvorvidt løsningen på finanskrisen er å få folk til å handle mer, er det knapt noe alternativ for de fattigste landene i verden som nok en gang rammes hardest av de internasjonale krisene, skriver *Marte Torskenæs* og *Line Hegna*.

Fare for globalt tillitsbrudd

Da FN-konferansen om finansiering for utvikling ble avsluttet i Doha forrige uke, var det fra FN utviklingsprogram UNDPs side behersket optimisme og anerkjennelse av små skritt i riktig retning. Konferansen, som ble holdt mot et bakteppe av finanskriser, klimaendringer, og høye og ustabile mat- og oljepriser, er en oppfølging av avtalen fra Monterrey i 2002.

Men mens det i Monterrey ble lovet økt bistand fra de rike landene, var det en begrunnet frykt for at løftene i år ville bli skrinne. Derfor var det et positivt signal at både EU og USA ga signaler om fortsatt høy bistand. Samtidig gjenstår det å se om de store giverlandene vil leve opp til løftene de nå har gitt, når effekten av det som kan bli en langvarig økonomisk krise viser seg.

Norge er kjent som en pålitelig giver som har innfridd tidligere løfter. Dessverre er den globale trenden ikke like positiv. I finanskrisens hete har vi allerede sett foruroligende kutt i bistanden; I Glen Eagles i 2005 lovet G8-landene en dobling av bistanden til Afrika sør for Sahara innen 2010. Det har

ikke skjedd. Gjennom Tusenårs-målene har rike land lovet å øke bistanden til 0,7 prosent av brutto nasjonalprodukt. Bare fem land har levd opp til løftet så langt. Ifølge årets FN-rapport om Tusenårs-mål 8, som blant annet omhandler giverlandenes bistandsforpliktelser,

INNLEGG

gikk bistanden i 2006 tvert imot ned med 4,7 prosent mens nedgangen i fjor var 8,4 prosent.

Finanskrisen rammer alle, men det er de fattigste landene som rammes hardest. Samtidig fører brutte løfter om økt bistand til at utviklingslands tillit til rike giverland svekkes. Slik mangel på tillit er farlig og vanskeliggjør nødvendig overnasjonalt samarbeid. I verste fall kan vi se mer sosial uro og politiske tilbakeslag for global samhandling og handel, i en tid da vi mer enn noensinne trenger det. De utfordringene vi står overfor i dag er ikke først og fremst nasjonale, men globale. Derfor kan ikke vårt århundres utfordringer løses med forrige århundrets institusjoner. For å sikre tillit

og samarbeid på tvers av grenser, trenger vi et reformert og styrket overnasjonalt system.

Det overnasjonale systemet må være mer inkluderende enn dagens, og reell inkludering innebærer at utviklingslandene må få en sterkere stemme i de internasjonale foraene hvor beslutningene tas. UNDP forbereder derfor nå representanter fra våre medlemsland i utviklingsland i forkant av klimaforhandlingene i København neste år. Vi styrker også landenes demokratiske institusjoner, slik at de kan overvåke forhandlingene og komme med innspill på vegne av befolkningen.

Før Doha-møtet ble avsluttet, åpnet klimamøtet i Poznan. Budskapet fra Doha til Poznan er at en ny global klimaavtale må ses i sammenheng med utvikling. Fortsatt er det vilje til forhandlinger når FN legger til rette for å finne løsninger på tvers av landgrenser. Bare om vi lykkes i å opprettholde tilliten, vil den være der også i framtiden.

Marte Torskenæs og Line Hegna, UNDPs nordiske kontor

Thomas Keating og «Silent Prayer»

Jeg ble så glad over å lese Alf Kjetil Walgermos *Invitasjon fra Gud* i torsdagens Vårt Land med en kort presentasjon av Thomas Keating og hans «silent prayer» – bevegelse. Jeg har ikke tidligere lest om dette i norsk sammenheng. Det er imidlertid en sterk bevegelse i USA. Selv møtte jeg Keatings undervisning og praktisering av «silent prayer» i en anglikansk kirke

i New York for noen år siden. Senere har jeg gjen-tatte ganger fått del-ta i en gruppe som samles

REPLIKK

hver uke. Vi lytter til Keatings («father Thomas») sin undervisning via DVD og sitter i stillhet en halv time.

Selv om vi ikke skal gjøre dette mer mystisk og vanskeligere enn det

behøver være, så er nok Walgermos beskrivelse av at, «Det handler om å gjere ingenting for Gud i nokre små minutt», litt i enkleste laget. Sant, men samtidig handler det om regelmessighet og det anbefales to ganger tjue minutter hver dag for at dette skal synke inn og vi selv skal synke inn i stillheten.

Tid og regelmessighet er ganske vesentlig her.

Disse arbeider på oss og for oss.

Det finnes mange bøker om Centering Prayer. Kanskje er *Intimacy With God* av Keating, utgitt 1994, den beste introduksjonen for den som er interessert i å undersøke bønnformen nærmere. Den er vel verd det. Det er også Walgermos anbefaling av filmen *Invitation fra Gud!*

Anne Berger Jørgensen, Bodø

Tekstene

■ Morgen: Luk 1,57-66 ■ Kveld: Job 8

Herrens hånd var med ham

Det var stor forvirring blant folk flest rundt om i fjellbygdene i Judea. Elisabet og Sakarja hadde fått en sønn i høy alder, og folk forsto at dette var et uvanlig resultat av Guds inn-gripen i et menneskeliv. De gledet og undret seg sammen med to glade og forundrede foreldre. Forundringen ble ikke mindre da gutten var blitt omskåret og fikk et navn som ikke tidligere hadde vært i bruk i slekten. Navnet var viktig, og de samme navnene gikk ofte igjen i slektene. Navnet Johannes betyr «Herren har vært nådig», og det var engelen som ga be-

ETTERTANKE

Egil Grandhagen

LÆRER

skjed om at dette skulle være navnet hans. Døperen Johannes' fødsel innvarslet en tid da Gud på en spesiell måte skulle vise sin nåde.

Folket i Judeas fjell-bygder spurte seg hva det skulle bli av denne gutten. De merket at det var noe spesielt ved ham. Senere spekulerte de på om han ikke var

den lovede Messias. Svaret på hvem han var ligger i navnet hans. Johannes sto på terskelen til en helt ny tidsepoke i Guds frelseshistorie med menneskene på denne kloden. Nå er det tid for å oppleve det største av alt: Guds nåde.

Johannes pekte på Jesus. Nå gjester Gud oss med soloppgang fra det høye, forkynte Sakarja for folket i fjellbygdene, «for å lyse for dem som sitter i mørke og dødsskygge, for å styre våre føtter inn på fredens vei».

Det er i denne tiden du og jeg lever. Guds nådes soloppgang er et faktum. Johannes ber oss stadig om ikke å feste oppmerksomheten på seg selv, men på Kristus. Det er der Guds nåde og barmhjertighet er tilgjengelig for syndere. I dag, – og så lenge det er nådetid.

Egil Grandhagen er lærer ved Fjellhaug bibel- og misjonshøyskole

LA OSS BE

- Ungdom i drift
- Julegudstjenestene
- Slutt på all terror

vl.no/podkast

Lytt til andakten. Abonner på vår podkast.

Daglig bibelvers på SMS: Send **BIBEL** til 1933
Tjenesten er levert av boomerang media og koster kr. 1,50 per mottatt melding